

dele af straffeloven er der regler, når det drejer sig om kriminelle handlinger i familiens kreds, og for mig at se virker det som en noget tynd undskyldning, at det er af hensyn til ofrene, ministeren ikke vil have, at der bliver rejst sager. Hvad med de fremtidige ofre? Eller hvordan og hvorledes?

Anders Samuelson (RV):

Det undrer mig en anelse, at ministeren lægger så høj vægning på, at det er synd for ofrene. Det er selvfølgelig fair nok at synes, det er synd for ofrene, men som fru Anne Baastrup var inde på, er det måske et spørgsmål om, at vi bare ser toppen af isbjerget, men faktisk kan få hele isbjerget til at smelte ved for alvor at angribe toppen og sende et meget, meget klart signal. Ministeren kunne faktisk være med til at lave et meget, meget stort forebyggende arbejde, og det i sig selv kunne tale for, at man var noget mere håndfast på området og levede op til regeringens generelle udsagn om retspolitikken. Hvor stor vægt lægger ministeren på den problemstilling?

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Som jeg sagde, er der allerede nu en straffestemmelse for tvang, og den kan selvfølgelig bringes i anvendelse. Men den kan kun bringes i anvendelse, hvis der er ført vidner, og hvis der foreligger en dom, og når denne vidneførelse er så smertefuld og så farefuld for vidnet, må man jo overveje, om hensynet til vidnet skal gå først.

Kl. 16.45

Når vi overvejer at indføre en udvisningsbestemmelse for udlændinge, som har fået ubetinget frihedsstraf, hænger det sammen med, at vi gerne vil sende et endnu tydeligere signal om, hvad der er tilladt, og hvad der ikke er tilladt i Danmark. I de tilfælde, hvor pigen fuldstændig har brudt med forældrene, er det måske også lettere for hende at udholde at skulle vidne mod dem med alt, hvad det indebærer, hvis hun ved, at vidneudsagnet kan føre til, at de bliver sendt hjem og altså ikke længere kan genere hende. Men selv i de tilfælde er det en meget vanskelig situation at stille den pågældende i, for der kan jo også være brødre, og brødre spiller en meget stor rolle i disse frygtelige sager.

Jeg kan kun anbefale spørgerne at læse Unni Vikans bog »Fadime til eftertanke«, som lige er blevet oversat til dansk og blev præsenteret ved et pressemøde for en måneds tid siden på Schäfergården i Gentofte. Jeg kan også anbefale

Manu Sareens bog »Når kærlighed bliver tvang« og i øvrigt også anbefale Rushy Rashids »Et løft af sløret«.

Det, man lærer ved at læse denne indvandrerlitteratur, er, at udlændinge tænker kollektivt i en helt anden grad, end vi gør. Vi betragter mennesket som et individ, men i mange indvandrer-miljøer betragter man mennesket som en del af et familiefællesskab, og dette at kaste skam over familien, at forulempe sine forældre og tilmed vidne mod dem, så de risikerer at komme i fængsel, er simpelt hen det værste, en person kan udsætte sig selv for. Jeg troede, jeg fik forklaret fru Elsebeth Gerner Nielsen det sidste onsdag, men jeg skal da gerne forklare det næste onsdag igen.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg skal styrke ministerens hukommelse: Sidste onsdag ville ministeren ikke svare, men jeg er meget glad for, at ministeren er mere beredvillig i dag.

Jeg kan anbefale, at ministeren læser Güver Cilles bog, der hedder »Æresdrab«. I den bog beskriver den unge kvinde, hvordan hun går til politiet og fortæller, at hun er på vej ind i et tvangsægteskab, og der sker ingenting, ud over at hun bliver anbragt i familiepleje. Først da hendes far dræber hendes danske kæreste, sker der noget. Først da er der en smule konsekvens fra det danske samfunds side.

Det, Güver Cille siger i bogen, er, at der er brug for konsekvens. Der er brug for politi, der er brug for retssager, og selvfølgelig har den danske stat et ansvar for at beskytte de mennesker, der måske er blevet forfulgt af brødre, tanter og onkler. Derfor forstår jeg slet ikke, at ministeren åbenbart ikke agter at gøre noget som helst ved denne sag.

Det er jo sådan, at med de regler, vi har på familiesammenføringsområdet nu, undgår vi ikke tvangsægteskaber; vi undgår bare, at de ikke foregår i Danmark. Med andre ord er der garanteret masser af par, der har fået nej til ægtefællesammenføring i Danmark, og som nu hutler sig igennem et andet sted i verden, og de skal oven i købet se på, at deres forældre, som har tvunget dem, bare lever videre. Kan det virkelig være en borgerlig-liberal regerings holdning, at der ingen konsekvenser skal være for de kriminelle forfølgere, som er årsag til, at der overhovedet er ofre?